Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
GIOVANNI PITRUZZELLA
της 8ης Ιουλίου 2021 [1]

Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-884/19 P και C-888/19 P

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (C-884/19 P)
και
GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH
κατά
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd,

Ευρωπαϊκής Επιτροπής (C-888/19 P)

«Αίτηση αναιρέσεως – Αναπομπή – Ντάμπινγκ – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 470/2014 – Εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων καταγωγής Κίνας – Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 – Έννοια της "μείζονος στρέβλωσης του κόστους παραγωγής και της οικονομικής καταστάσεως των επιχειρήσεων" – Προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα»

1. Σε περίπτωση κατά την οποία, στο πλαίσιο διαδικασίας αντιντάμπινγκ, ένας παραγωγός εξαγωγέας από χώρα χωρίς οικονομία της αγοράς που είναι μέλος του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) ζητεί να υπαχθεί στο καθεστώς εταιρίας δραστηριοποιούμενης υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ), ποιο περιεχόμενο πρέπει να αποδοθεί στην προϋπόθεση βάσει της οποίας ο παραγωγός εξαγωγέας πρέπει να αποδείξει ότι η οικονομική κατάστασή του δεν υπόκειται σε μείζονες στρεβλώσεις προερχόμενες από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς; Ειδικότερα, πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται από την Επιτροπή μέτρα, όπως προνομιακά φορολογικά καθεστώτα, τα οποία προκαλούν στρεβλώσεις της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης, πλην όμως δεν αφορούν ειδικώς την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος;

2. Αυτό είναι, κατ' ουσίαν, το θεμελιώδες ζήτημα που εγείρεται στις υπό κρίση συνεκδικαζόμενες υποθέσεις, οι οποίες αφορούν δύο αιτήσεις αναιρέσεως με τις οποίες, αντιστοίχως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (στο εξής: GMB) ζητούν την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings κατά Επιτροπής (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση) [2]. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η οποία εκδόθηκε κατόπιν αναπομπής που διατάχθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της

[1] Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

[2] Απόφαση T-586/14 RENV (EU:T:2019:668).

28ης Φεβρουαρίου 2018, Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, EU:C:2018:132, στο εξής: απόφαση Επιτροπή κατά Xinyi), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε εκ νέου τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 470/2014 της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2014, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (στο εξής: επίμαχος κανονισμός) [3].

I. Το νομικό πλαίσιο

3. Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση διαφοράς, οι διατάξεις περί λήψης μέτρων αντιντάμπινγκ από την Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνονταν στον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας [4] (στο εξής: βασικός κανονισμός).

4. Το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Καθορισμός του ντάμπινγκ», όριζε τα εξής:

«α) Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες χωρίς οικονομία αγοράς […], η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή την τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες[,] συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας, ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην Κοινότητα για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης αν χρειάζεται ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους. […]

β) Στις έρευνες αντιντάμπινγκ για εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, […], καθώς και από οποιαδήποτε χώρα χωρίς οικονομία της αγοράς που είναι μέλος του ΠΟΕ κατά την ημερομηνία έναρξης της έρευνας, η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 6, εάν αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που θα υποβάλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην έρευνα και με βάση τα κριτήρια και τις διαδικασίες που περιλαμβάνονται στο στοιχείο γ), ότι υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος. Άλλως εφαρμόζονται οι κανόνες που καθορίζονται στο στοιχείο α).

γ) Ένας ισχυρισμός κατά το στοιχείο β) […] πρέπει να δίδει επαρκείς αποδείξεις ότι ο παραγωγός λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, ήτοι:

– οι επιχειρηματικές αποφάσεις για τιμές, κόστος και εισροές, π.χ. πρώτες ύλες, τεχνολογία, εργατικό δυναμικό, εκροές, πωλήσεις και επενδύσεις, λαμβάνονται βάσει στοιχείων από την αγορά, όσον αφορά την προσφορά και τη ζήτηση, χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση, ενώ το κόστος των σημαντικότερων εισροών πρέπει να εκφράζει σε μεγάλο βαθμό τις τιμές στην αγορά,

[3] ΕΕ 2014, L 142, σ. 1.

[4] ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22· ο εν λόγω κανονισμός καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21).

– οι επιχειρήσεις πρέπει να τηρούν σαφή λογιστική καταγραφή, υποκειμένη σε ανεξάρτητο έλεγχο, βάσει των διεθνών λογιστικών προτύπων, η οποία και πρέπει να ακολουθείται συνεπώς,

– το κόστος παραγωγής και η οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων δεν πρέπει να υπόκειται σε μείζονες στρεβλώσεις, προερχόμενες από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, ιδίως ως προς την απαξίωση του ενεργητικού, άλλες αποσβέσεις, δοσοληψίες αντιπραγματισμού και πληρωμές με συμψηφισμό,

– οι οικείες επιχειρήσεις υπόκεινται σε νομοθεσία περί πτωχεύσεως και ιδιοκτησιακού καθεστώτος η οποία εγγυάται ασφάλεια δικαίου και λειτουργική σταθερότητα, και

– ο καθορισμός των συναλλαγματικών ισοτιμιών γίνεται με τιμές αγοράς. […]»

II. Το ιστορικό της διαφοράς και ο επίμαχος κανονισμός

5. Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 1 έως 14 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στις οποίες και παραπέμπω για περισσότερες λεπτομέρειες. Για τις ανάγκες της παρούσας δίκης, υπενθυμίζω μόνον ότι στις 28 Φεβρουαρίου 2013 η Επιτροπή κίνησε διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

6. Στις 21 Μαΐου 2013, η Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (στο εξής: Xinyi) –εταιρία εγκατεστημένη στην Κίνα η οποία κατασκευάζει και εξάγει με προορισμό την Ευρωπαϊκή Ένωση ηλιακούς υαλοπίνακες– υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση αναγνώρισης ΚΟΑ, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού, ώστε η κανονική αξία να προσδιοριστεί, σε ό,τι την αφορά, με βάση το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του κανονισμού αυτού, και όχι με βάση τη γνωστή ως μέθοδο της «ανάλογης χώρας», την οποία προβλέπουν οι κανόνες του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του εν λόγω κανονισμού.

7. Με έγγραφα της 22ας Αυγούστου 2013 και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, η Επιτροπή ενημέρωσε την Xinyi ότι, παρά τις παρατηρήσεις που είχε υποβάλει η δεύτερη, δεν δέχτηκε την αίτησή της, διότι θεωρούσε ότι η αιτούσα δεν πληρούσε το κριτήριο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.

8. Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα της Xinyi, διότι έκρινε ότι η εταιρία δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι το κόστος παραγωγής και η οικονομική κατάστασή της δεν υπέκειντο σε μείζονες στρεβλώσεις οφειλόμενες στο παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Ειδικότερα, κατά την Επιτροπή, η Xinyi έτυχε διαφόρων φορολογικών πλεονεκτημάτων όσον αφορά τη φορολόγηση των εισοδημάτων της. Αφενός, επωφελήθηκε από το πρόγραμμα «2 Free 3 Half» το οποίο παρείχε σε εταιρίες με αλλοδαπά κεφάλαια τη δυνατότητα πλήρους απαλλαγής από τον φόρο (0 %) για δύο έτη και, κατά τα τρία επόμενα έτη, υπαγωγής σε φορολογικό συντελεστή 12,5 %, αντί για τον κανονικό φορολογικό συντελεστή 25 %. Αφετέρου, επωφελήθηκε από το φορολογικό καθεστώς των επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας, κατ’ εφαρμογήν του οποίου η εταιρία υπόκειται σε μειωμένο συντελεστή 15 % αντί 25 %.

9. Στις 13 Μαΐου 2014 η Επιτροπή εξέδωσε τον επίμαχο κανονισμό, με τον οποίο επιβεβαίωσε ότι οι αιτήσεις αναγνώρισης ΚΟΑ, μεταξύ άλλων και αυτή της Xinyi, έπρεπε να απορριφθούν, ενώ επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 36,1 % στις εισαγωγές ηλιακών υαλοπινάκων κατασκευής της Xinyi. Στην αιτιολογική σκέψη 33 του επίμαχου κανονισμού, η Επιτροπή απέρριψε, μεταξύ άλλων, το επιχείρημα της Xinyi ότι τα οφέλη από τα προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα και τις επιδοτήσεις δεν αντιπροσώπευαν μεγάλο μέρος του κύκλου εργασιών της. Ειδικότερα, στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη η Επιτροπή έκρινε ότι «το επιχείρημα αυτό, μαζί με άλλα επιχειρήματα, εξετάστηκε ήδη στην επιστολή της Επιτροπής προς τον εξαγωγέα στις 13 Σεπτεμβρίου 2013, στην οποία η Επιτροπή ενημέρωσε το συμβαλλόμενο μέρος όσον αφορά την αναγνώριση ΚΟΑ. Τονίστηκε ότι, ιδίως λόγω της φύσης αυτού του πλεονεκτήματος, το απόλυτο όφελος που έχει προσπορισθεί κατά τη διάρκεια της [περιόδου έρευνας] δεν έχει σημασία για την αξιολόγηση του κατά πόσον η στρέβλωση είναι “σημαντική”».

III. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

10. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Αυγούστου 2014, η Xinyi ζήτησε την ακύρωση του επίμαχου κανονισμού προβάλλοντας τέσσερις λόγους προς στήριξη της προσφυγής της. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αποτελείται από δύο σκέλη, η Xinyi προέβαλε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.

11. Με απόφαση της 16ης Μαρτίου 2016[5], το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτό το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο η Xinyi υποστήριξε ότι η Επιτροπή είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον έκρινε ότι τα φορολογικά πλεονεκτήματα των οποίων έτυχε η ίδια συνιστούσαν στρεβλώσεις «προερχόμενες από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς», κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.

12. Κατόπιν αναίρεσης που άσκησε η Επιτροπή κατά της εν λόγω απόφασης, το Δικαστήριο, με την απόφαση Επιτροπή κατά Xinyi, αναίρεσε την ανωτέρω απόφαση κρίνοντας ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε πλειστάκις σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της προϋπόθεσης σχετικά με την ύπαρξη στρέβλωσης «προερχόμενης από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς». Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

13. Κατόπιν της αναπομπής που διατάχθηκε με την απόφαση Επιτροπή κατά Xinyi, το Γενικό Δικαστήριο επανέλαβε τη διαδικασία και στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 εξέδωσε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

IV. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

14. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο η Xinyi υποστήριξε ότι κακώς έκρινε η Επιτροπή ότι οι οφειλόμενες στα επίμαχα προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα στρεβλώσεις ήταν μείζονες, λαμβανομένων υπόψη του κόστους παραγωγής και της οικονομικής κατάστασής της, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.

[5] Απόφαση της 16ης Μαρτίου 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings κατά Επιτροπής (T-586/14, EU:T:2016:154).

15. Αφού υπενθύμισε τις νομολογιακές αρχές σχετικά με τη λειτουργία του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, το Γενικό Δικαστήριο, πρώτον, στις σκέψεις 55 έως 61 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ερμήνευσε τη διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού.

16. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι από το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι τα κριτήρια βάσει των οποίων εξετάζεται το βάσιμο αίτησης αναγνώρισης ΚΟΑ, περιλαμβανομένων, ως εκ τούτου, των κριτηρίων που προβλέπονται στο στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, της εν λόγω διάταξης, αποσκοπούν στο να αποδειχθεί κατά πόσον ισχύουν οι συνθήκες οικονομίας της αγοράς «όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος» και εκφράζουν τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να επαληθεύεται ότι ο παραγωγός εξαγωγέας που υποβάλλει την εν λόγω αίτηση λειτουργεί, όσον αφορά την παραγωγή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος, σύμφωνα με τις αρχές που καθιστούν δυνατό τον υπολογισμό της κανονικής αξίας.

17. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι στο πλαίσιο αυτό, η διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού παραπέμπει στο κόστος παραγωγής και στην οικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως υπό το πρίσμα ορισμένων παραμέτρων που έχουν άμεση σχέση με τις μεθόδους υπολογισμού της κανονικής αξίας οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού, ήτοι της απόσβεσης στοιχείων του ενεργητικού, των άλλων αποσβέσεων, των δοσοληψιών αντιπραγματισμού και των πληρωμών με συμψηφισμό. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, μολονότι η απαρίθμηση αυτή είναι ενδεικτική, όπως προκύπτει από τη χρήση του επιρρήματος «ιδίως»[6], εντούτοις, η χρήση του όρου αυτού δεν παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να απορρίψει αίτηση αναγνωρίσεως ΚΟΑ επί τη βάσει περιστάσεων οι οποίες, έστω και εάν σχετίζονται με την οικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως εν ευρεία εννοία, δεν συνεπάγονται αυτομάτως «μείζονα» στρέβλωση ενός ή πλειόνων παραγόντων οι οποίοι καθορίζουν τα στοιχεία που αφορούν την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος. Προς στήριξη της εν λόγω κρίσης, το Γενικό Δικαστήριο παραπέμπει κατ' αναλογίαν στην απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, στο εξής: απόφαση Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan).

18. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι στην περίπτωση μέτρων που συνδέονται με την οικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως εν γένει, εναπόκειται στην Επιτροπή να εκτιμήσει, υπό το πρίσμα των στοιχείων που προσκομίστηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία, αν τα μέτρα αυτά όντως προκάλεσαν μείζονα στρέβλωση της εν λόγω κατάστασης όσον αφορά την παραγωγή ή την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος. Πράγματι, κατά το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού αναφέρεται σε πραγματικές και όχι απλώς δυνητικές στρεβλώσεις του κόστους παραγωγής και της οικονομικής κατάστασης. Αφετέρου, ο «μείζων» χαρακτήρας της εν λόγω στρεβλώσεως πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τον σκοπό της διατάξεως αυτής, ο οποίος είναι να διασφαλιστεί ότι τα στοιχεία σχετικά με το κόστος παραγωγής και την οικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως δεν στρεβλώνονται

[6] «In particular», κατά την απόδοση στην αγγλική γλώσσα, «notamment» στη γαλλική, «insbesondere» στη γερμανική, «particularmente» στην ισπανική, «nomeadamente» στην πορτογαλική και «in het bijzonder» κατά την απόδοση στην ολλανδική γλώσσα. Φαίνεται ότι η απόδοση της επίμαχης διάταξης στην ιταλική γλώσσα ενέχει ανακρίβεια, στο μέτρο που, στην εν λόγω απόδοση ο όρος «ιδίως» αναφέρεται μόνο στην πρώτη παράμετρο της επίμαχης διάταξης, ήτοι στην «απαξίωση του ενεργητικού», ενώ στις προαναφερθείσες γλωσσικές αποδόσεις, ο ανωτέρω όρος τίθεται πριν από την απαρίθμηση των διαφόρων παραμέτρων που μνημονεύονται στην εν λόγω διάταξη και, ως εκ τούτου, προσδιορίζει με σαφήνεια τον αμιγώς ενδεικτικό χαρακτήρα της εν λόγω απαρίθμησης. Εν πάση περιπτώσει, ο ενδεικτικός αυτός χαρακτήρας ουδόλως αμφισβητείται.

μέχρι του σημείου η ενδεχόμενη εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού να οδηγεί σε τεχνητά αποτελέσματα που αντιστρατεύονται τους σκοπούς της έρευνας αντιντάμπινγκ.

19. Βάσει της ερμηνείας αυτής, το Γενικό Δικαστήριο, δεύτερον, στις σκέψεις 62 έως 73 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης εφάρμοσε εν προκειμένω την επίμαχη διάταξη. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή, μνημονεύοντας στα έγγραφα της 22ας Αυγούστου 2013 και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 τον «συνολικό αντίκτυπο» του επίμαχου μέτρου, ο οποίος συνίστατο στη δυνατότητα «προσελκύσεως κεφαλαίων με μειωμένους συντελεστές», για να στηρίξει την απόρριψη της αίτησης αναγνώρισης ΚΟΑ που υπέβαλε η Xinyi, προέβαλε αιτιολογία σχετική με την οικονομική κατάσταση της επιχείρησης από μια όλως αφηρημένη άποψη, χωρίς σχέση με στοιχεία που αφορούν την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, ένα καθεστώς φόρου εταιριών αφορά τη φορολογική μεταχείριση των κερδών που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια συγκεκριμένου οικονομικού έτους και δεν έχει ούτε ως σκοπό ούτε ως αποτέλεσμα να επηρεάζει το ίδιο το ύψος ή το ποσοστό των κερδών αυτών ή άλλων στοιχείων, ως συνιστώσες της κανονικής αξίας την οποία η Επιτροπή καλείται να υπολογίσει σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού. Αφετέρου, απλώς η πιθανότητα ένα προτιμησιακό καθεστώς φορολογήσεως να προσελκύσει επενδυτές στο κεφάλαιο μιας επιχειρήσεως δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι η οικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως υπόκειται πράγματι σε μείζονα στρέβλωση.

20. Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ο κύκλος εργασιών μιας επιχειρήσεως αποτελεί σημαντική ένδειξη της οικονομικής και χρηματοοικονομικής της ισχύος, βάσει αυτού πραγματοποιεί δε τα κέρδη της, και ότι, επομένως, έχοντας επισημάνει ότι οι επίμαχες στρεβλώσεις αντιπροσώπευαν το 1,14 % του κύκλου εργασιών της, η Xinyi όντως προσκόμισε ένα κατ' αρχήν αξιόπιστο και κρίσιμο στοιχείο σχετικά με τον συνολικό αντίκτυπο του εξεταζόμενου φορολογικού μέτρου επί της οικονομικής της καταστάσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, κατά το Γενικό Δικαστήριο, η Επιτροπή όφειλε, τουλάχιστον, να εξηγήσει τη σχέση μεταξύ, αφενός, της επιλογής να γίνουν επενδύσεις στο κεφάλαιο της προσφεύγουσας, η οποία αιτιολογείται ενδεχομένως λόγω του ευνοϊκού φορολογικού καθεστώτος, και, αφετέρου, της στρεβλώσεως της οικονομικής της καταστάσεως, όχι κατά τρόπο γενικό και θεωρητικό, αλλά υπό το πρίσμα του σκοπού που επιδιώκεται με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.

21. Βάσει των εκτιμήσεων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι οι λόγοι στους οποίους στηρίχθηκε η Επιτροπή για να απορρίψει την αίτηση αναγνώρισης ΚΟΑ της προσφεύγουσας ενείχαν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και, ως εκ τούτου, έκανε δεκτό το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ακυρώνοντας τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

V. Αιτήματα των διαδίκων

22. Με τις αιτήσεις τους αναιρέσεως[7], τόσο η Επιτροπή όσο και η GMB ζητούν από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση· να απορρίψει ως αβάσιμο το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου της προσφυγής ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου· να αναπέμψει

[7] Με απόφαση της 11ης Μαρτίου 2020, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου διέταξε τη συνεκδίκαση των υποθέσεων C-884/19 P και C-888/19 P προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και έκδοση κοινής απόφασης.

την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λοιπών λόγων της πρωτοδίκως ασκηθείσας προσφυγής και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και των συναφών με αυτήν προηγούμενων δικών.

23. Σε αμφότερες τις υποθέσεις η Xinyi ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως και να καταδικάσει την Επιτροπή και την GMB στα δικαστικά έξοδα.

VI. Ανάλυση των αιτήσεων αναιρέσεως

24. Προς στήριξη των αιτήσεών τους αναιρέσεως, η Επιτροπή και η GMB προβάλλουν τρεις λόγους αναιρέσεως η καθεμία, οι οποίοι συμπίπτουν σε πολλά σημεία. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή και η GMB βάλλουν κατά της εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνείας όσον αφορά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή και η GMB προβάλλουν πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή της εν λόγω διάταξης στην υπό κρίση υπόθεση, ενώ με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως επικαλούνται δικονομικές πλημμέλειες.

A. Επί των λόγων αναιρέσεως που αφορούν πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

25. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, με τον οποίο αμφισβητούνται οι σκέψεις 55 έως 61 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή και η GMB βάλλουν κατά της εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνείας των διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού[8]. Υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι οι εν λόγω διατάξεις προϋποθέτουν ότι μια αίτηση αναγνώρισης ΚΟΑ μπορεί να απορριφθεί μόνον εάν η εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού μπορεί να οδηγήσει σε τεχνητά αποτελέσματα, κάτι που σημαίνει ότι η Επιτροπή υποχρεούται να αποδείξει τις ακριβείς συνέπειες επί των τιμών και επί του κόστους του οικείου παραγωγού εξαγωγέα της διαπιστωθείσας στρέβλωσης όσον αφορά την οικονομική κατάστασή του.

26. Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού δεν ασκούν επιρροή στην ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′ και στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του ίδιου κανονισμού. Από τη νομολογία προκύπτει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού αντικατοπτρίζει μια προσέγγιση που προσιδιάζει στην έννομη τάξη της Ένωσης, οπότε δεν είναι δυνατόν να αποδειχθεί αντιστοιχία μεταξύ των κανόνων που περιέχονται στην εν λόγω διάταξη και του άρθρου 2 της «Συμφωνίας αντιντάμπινγκ» του ΠΟΕ[9] το οποίο μεταφέρθηκε στην έννομη τάξη της Ένωσης με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού. Ο νομοθέτης της Ένωσης απαίτησε να αποδειχθεί συγκεκριμένη επίπτωση στις τιμές και στο κόστος, ήτοι στα στοιχεία που είναι κρίσιμα για την ανάλυση βάσει του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού, μόνο για το κριτήριο του πρώτου μέρους του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.

[8] Η Επιτροπή προβάλλει επίσης παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως που προβάλλει η GMB βάλλει μόνον κατά των σκέψεων 59, 60, 61 και 68 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

[9] Συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103).

27. Δεύτερον, η Επιτροπή και η GMB θεωρούν ότι η σύνδεση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, μεταξύ του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού και των στοιχείων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό βάσει του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του ίδιου κανονισμού είναι εσφαλμένη. Αφενός, η εν λόγω διάταξη δεν επιβάλλει υποχρέωση σύνδεσης των στρεβλώσεων που διαπιστώθηκαν όσον αφορά την οικονομική κατάσταση του οικείου παραγωγού εξαγωγέα με κανένα στοιχείο σχετικό με την κατασκευή ή την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος. Αφετέρου, ο κατάλογος που παρατίθεται στην ανωτέρω τρίτη περίπτωση είναι αμιγώς ενδεικτικός, ενώ τρεις από τους τέσσερις παράγοντες που μνημονεύονται στην εν λόγω διάταξη δεν μνημονεύονται στις παραγράφους 1 έως 6 του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού.

28. Τρίτον, η Επιτροπή και η GMB υποστηρίζουν ότι τα συμπεράσματα του Δικαστηρίου στην απόφαση Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan σχετικά με τη διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, στην οποία στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, δεν έχουν εφαρμογή στη διάταξη της τρίτης περίπτωσης.

29. Τέταρτον, η Επιτροπή και η GMB υποστηρίζουν ότι η ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο καθιστά τη φράση «οικονομική κατάσταση» άνευ περιεχομένου και, ως εκ τούτου, άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας. Η ερμηνεία αυτή δέχεται την ύπαρξη στρέβλωσης της οικονομικής κατάστασης μόνον εάν η Επιτροπή αποδείξει ότι, παράλληλα, στρεβλώνεται και το κόστος παραγωγής. Τούτο θα ήταν αντίθετο προς την πρόθεση του νομοθέτη να προβλέψει δύο εναλλακτικές πιθανότητες στην επίμαχη διάταξη.

30. Πέμπτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο εσφαλμένος χαρακτήρας της σύνδεσης μεταξύ των παραγράφων 1 έως 6 και της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαιώνεται επίσης, από συστηματικής απόψεως, από το γεγονός ότι οι δύο τελευταίες περιπτώσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, είναι μακροοικονομικής φύσεως και ουδόλως σχετίζονται με τις εν λόγω παραγράφους 1 έως 6. Η GMB υποστηρίζει ότι από την ίδια την οικονομία των διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχεία β′ και γ′, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι δεν απαιτείται εξέταση προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη σχέσης μεταξύ της οικονομικής κατάστασης, αφενός, και της κατασκευής και της πώλησης του οικείου ομοειδούς προϊόντος, αφετέρου. Από την εν λόγω οικονομία προκύπτει ότι στο πλαίσιο του βασικού κανονισμού, η οικονομική κατάσταση συνεκτιμάται ως παράγοντας ο οποίος έχει αντίκτυπο στην κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος.

31. Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η GMB υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, στις σκέψεις 68, 69 και 72 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, αντιστρέφοντας το βάρος απόδειξης και μετακυλίοντάς το από τον παραγωγό εξαγωγέα που ζητεί να υπαχθεί σε ΚΟΑ στην Επιτροπή. Εντούτοις, από το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του κανονισμού αυτού, καθώς και από τη νομολογία, συνάγεται αδιαμφισβήτητα ότι εναπόκειται στον παραγωγό εξαγωγέα να αποδείξει ότι υπόκειται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος.

32. Η Xinyi αμφισβητεί τα επιχειρήματα της Επιτροπής και της GMB και υποστηρίζει ότι η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού είναι ακριβής και σύμφωνη με τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης και τη νομολογία του Δικαστηρίου.

33. Πρώτον, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η φράση «όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος» που διαλαμβάνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού αφορά αποκλειστικά το πρώτο μέρος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού αυτού δεν συνάδει με το ίδιο το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού, από το οποίο προκύπτει ότι το προβλεπόμενο σε αυτό κριτήριο για την αναγνώριση ΚΟΑ αφορά και το κόστος παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος. Επιπλέον, η Επιτροπή παρέλειψε να εξηγήσει τον σκοπό των λοιπών τεσσάρων κριτηρίων για την αναγνώριση ΚΟΑ, εκτός από τον σχετικό με τη χρήση του εγχώριου κόστους και των εγχώριων τιμών πώλησης στην Κίνα κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, στην περίπτωση κατά την οποία από το εν λόγω κόστος και τις εν λόγω τιμές πώλησης δύναται να υπολογιστεί η κανονική αξία. Η Επιτροπή προβαίνει σε ερμηνεία των λοιπών κριτηρίων αυτών, τα οποία δεν έχουν σχέση με τον σκοπό του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχεία β′ και γ′, του βασικού κανονισμού.

34. Δεύτερον, η Xinyi υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς εφάρμοσε κατ’ αναλογίαν την απόφαση Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan. Συγκεκριμένα, τόσο σε εκείνη την περίπτωση όσο και στην υπό κρίση υπόθεση τα θεσμικά όργανα της Ένωσης αρνήθηκαν να εξετάσουν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν προς στήριξη αίτησης αναγνώρισης ΚΟΑ προκειμένου να δικαιολογήσουν αυτομάτως την απόρριψή της. Το Γενικό Δικαστήριο δεν επιχείρησε να εφαρμόσει στην ανάλυση του τρίτου κριτηρίου για την αναγνώριση ΚΟΑ τις εκτιμήσεις του Δικαστηρίου όσον αφορά το πρώτο κριτήριο για την αναγνώριση ΚΟΑ, αλλά περιορίστηκε σε παραλληλισμό των δύο παρεμφερών καταστάσεων. Επιπλέον, όπως ακριβώς στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή πρέπει πάντοτε, ακόμη και κατά την ανάλυση της προϋπόθεσης που προβλέπεται στην τρίτη περίπτωση της εν λόγω διάταξης, να εκτιμά τις επιπτώσεις της στρέβλωσης στις τιμές ή στο κόστος του παραγωγού και όχι να αρκείται σε αφηρημένη εκτίμηση. Οι λοιπές αποφάσεις που επικαλείται η Επιτροπή προς στήριξη της άποψής της δεν είναι καθοριστικής σημασίας.

35. Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής σχετικά με την πρακτική αποτελεσματικότητα της φράσης «οικονομική κατάσταση», η Xinyi υποστηρίζει ότι, εάν μια μείζων στρέβλωση της οικονομικής κατάστασης μιας εταιρίας επηρεάζει περισσότερο τις τιμές της από ό,τι το κόστος της, η ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου δεν καθιστά την εν λόγω φράση άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας.

36. Τέταρτον, η Xinyi απορρίπτει επίσης τη συστηματική ερμηνεία όσον αφορά την τέταρτη και την πέμπτη περίπτωση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, του βασικού κανονισμού. Κατά την Xinyi, αφενός, είναι προφανές ότι το κρίσιμο, στο πλαίσιο της τέταρτης περίπτωσης, γεγονός, λόγω του οποίου μια εταιρία δεν υπόκειται σε διαδικασία πτώχευσης, στρεβλώνει το κόστος και τις τιμές της. Αφετέρου, κατά τον ίδιο τρόπο, το κρίσιμο, στο πλαίσιο της πέμπτης περίπτωσης, ενδεχόμενο κέρδος συναλλαγματικής ισοτιμίας η οποία είναι πιο συμφέρουσα από την τιμή της αγοράς κατά τον χρόνο αγοράς ή πώλησης ξένων νομισμάτων επηρεάζει, αντίστοιχα, το κόστος και τις τιμές της εταιρίας.

2. Εκτίμηση

α) Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

37. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή και η GMB αμφισβητούν την ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

38. Κατ' αρχάς, υπενθυμίζεται συναφώς ότι με το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να θεσπίσει ένα ειδικό καθεστώς με λεπτομερείς κανόνες για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας σε σχέση με εισαγωγές προελεύσεως χωρών που δεν διαθέτουν οικονομία αγοράς [10].

39. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία της αγοράς, η κανονική αξία καθορίζεται κατ' αρχήν, κατά παρέκκλιση των κανόνων των παραγράφων 1 έως 6 του εν λόγω άρθρου, με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς. Σκοπός της ως άνω διατάξεως είναι να διασφαλιστεί ότι δεν θα λαμβάνονται υπόψη οι τιμές και το κόστος όπως διαμορφώνονται σε χώρες οι οποίες δεν έχουν οικονομία της αγοράς, καθόσον οι παράμετροι αυτές δεν αποτελούν στις εν λόγω χώρες τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς [11].

40. Πάντως, κατά την παράγραφο 7, στοιχείο β′, του ίδιου άρθρου, στις έρευνες αντιντάμπινγκ που αφορούν τις εισαγωγές, μεταξύ άλλων, από την Κίνα, η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού, εφόσον αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που υποβάλλονται από έναν ή περισσότερους παραγωγούς οι οποίοι υπόκεινται στην έρευνα αντιντάμπινγκ, ότι ισχύουν, ως προς αυτόν ή αυτούς τους παραγωγούς, συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος [12].

41. Έργο του Συμβουλίου και της Επιτροπής είναι να εκτιμήσουν αν τα στοιχεία που προσκόμισε ο ενδιαφερόμενος παραγωγός αρκούν για να αποδειχθεί ότι πληρούνται τα κριτήρια του εν λόγω άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, ώστε να του αναγνωριστεί το πλεονέκτημα της υπαγωγής στο ΚΟΑ και έργο του δικαστή της Ένωσης είναι να ελέγξει αν η εκτίμηση αυτή ενέχει πρόδηλο σφάλμα [13].

42. Το Δικαστήριο αναγνώρισε επίσης ότι οι διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχεία β′ και γ′, του βασικού κανονισμού εισάγουν εξαίρεση και πρέπει, ως εκ τούτου, να ερμηνεύονται συσταλτικά, στοιχείο το οποίο, δεν συνεπάγεται, πάντως, ότι πρέπει να επιτραπεί στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να τις ερμηνεύουν και να τις εφαρμόζουν κατά τρόπο μη συμβατό με το γράμμα και τον σκοπό τους [14].

[10] Απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, σκέψη 47). Αναλυτικότερα, όσον αφορά την εισαγωγή στον βασικό κανονισμό της διάταξης του άρθρου 2, παράγραφος 7, βλ. σημεία 53 επ. των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα P. Mengozzi στην υπόθεση Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, EU:C:2017:938).

[11] Αποφάσεις Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan (σκέψη 66) και Επιτροπή κατά Xinyi (σκέψη 64).

[12] Αποφάσεις Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan (σκέψη 67) και Επιτροπή κατά Xinyi (σκέψη 65). Σχετικά με τους λόγους που οδήγησαν στη θέσπιση των εν λόγω διατάξεων, ιδίως όσον αφορά τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, βλ. επίσης, αντίστοιχα, τις σκέψεις 68 και 69 και τις σκέψεις 75 και 76 των εν λόγω αποφάσεων.

[13] Αποφάσεις της 2ας Φεβρουαρίου 2012, Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου (C-249/10 P, EU:C:2012:53, σκέψη 32), και Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan (σκέψη 70.

[14] Βλ. απόφαση Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan (σκέψη 93).

43. Δεν αμφισβητείται ότι, εν προκειμένω, η υποβληθείσα από την Xinyi PV αίτηση αναγνώρισης ΚΟΑ απορρίφθηκε με μοναδική αιτιολογία ότι η εταιρία αυτή δεν απέδειξε ότι πληρούσε το κριτήριο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, ενώ η Επιτροπή έκρινε ότι πληρούνται και τα τέσσερα λοιπά κριτήρια [15].

44. Δυνάμει της εν λόγω διατάξεως, ο ενδιαφερόμενος παραγωγός πρέπει να προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι το κόστος παραγωγής και η οικονομική κατάστασή του δεν υπόκεινται σε μείζονες στρεβλώσεις οφειλόμενες στο παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, ιδίως όσον αφορά την απόσβεση στοιχείων του ενεργητικού, άλλες αποσβέσεις, δοσοληψίες αντιπραγματισμού και πληρωμές με συμψηφισμό [16].

45. Από το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι η εν λόγω διάταξη ορίζει δύο σωρευτικές προϋποθέσεις, εκ των οποίων η μεν πρώτη συνίσταται στην ύπαρξη μείζονος στρεβλώσεως του κόστους παραγωγής και της οικονομικής καταστάσεως της οικείας επιχειρήσεως, η δε δεύτερη στο ότι η στρέβλωση αυτή οφείλεται στο παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς [17].

46. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αφορά μόνον την πρώτη από τις δύο αυτές προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα, ο καθορισμός του περιεχομένου της δεύτερης από τις προϋποθέσεις αυτές αποτέλεσε ήδη αντικείμενο της μνημονευόμενης απόφασης Επιτροπή κατά Xinyi [18], με την οποία το Δικαστήριο διευκρίνισε το περιεχόμενο της έννοιας της «προερχόμενης από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς» στρέβλωσης.

β) Επί της ερμηνείας της πρώτης προϋπόθεσης που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού

47. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως τον οποίον προέβαλαν η Επιτροπή και η GMB και με τον οποίο βάλλουν κατά της ερμηνείας στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο όσον αφορά την πρώτη από τις δύο σωρευτικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στη διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, η οποία μνημονεύεται στο σημείο 44 των παρουσών προτάσεων, πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο που περιγράφεται στο προηγούμενο τμήμα των προτάσεων αυτών.

48. Συναφώς, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο εκκινεί από την παραδοχή ότι, καθόσον το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι προκειμένου να καταστεί δυνατή η αναγνώριση ΚΟΑ πρέπει να αποδεικνύεται ότι ο αιτών παραγωγός υπόκειται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς «*όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος*», συνάγεται ότι τα κριτήρια που προβλέπονται στις πέντε περιπτώσεις του στοιχείου γ′, της παραγράφου αυτής, βάσει των οποίων οφείλει να αξιολογεί η Επιτροπή τις αιτήσεις αναγνώρισης ΚΟΑ, πρέπει να αφορούν «*την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος*» [19].

15 Βλ. απόφαση Επιτροπή κατά Xinyi (σκέψη 68).

16 Βλ. απόφαση Επιτροπή κατά Xinyi (σκέψη [69]).

17 Βλ. απόφαση Επιτροπή κατά Xinyi (σκέψη 70).

18 Βλ. σημεία 13 και 14 των παρουσών προτάσεων.

19 Βλ. σκέψεις 54 και 55 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

49. Συνεπώς, κατά το Γενικό Δικαστήριο, η προϋπόθεση που προβλέπεται στην τρίτη περίπτωση, και, συγκεκριμένα, η ύπαρξη μειζόνων στρεβλώσεων της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης που ζητεί να υπαχθεί σε ΚΟΑ, πρέπει να αφορά ειδικώς την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος. Επομένως, στην περίπτωση μέτρων που επηρεάζουν την οικονομική κατάσταση της επιχείρησης εν γένει — και, ως εκ τούτου δεν αφορούν ειδικώς την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος— η Επιτροπή υποχρεούται να εκτιμήσει, υπό το πρίσμα των στοιχείων που προσκομίστηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία, αν τα μέτρα αυτά όντως προκάλεσαν στρέβλωση όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του ομοειδούς προϊόντος [20].

50. Το Γενικό Δικαστήριο στηρίζει, μεταξύ άλλων, την ανωτέρω συσταλτική ερμηνεία του εν λόγω κριτηρίου στην «άμεση σχέση» που υφίσταται, τόσο από γραμματικής όσο και από τελολογικής απόψεως, μεταξύ του κριτηρίου αυτού και του υπολογισμού της κανονικής αξίας, περί του οποίου γίνεται λόγος στο άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού [21].

51. Συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί, υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων που προέβαλαν η Επιτροπή και η GMB, εάν η εν λόγω ερμηνεία της επίμαχης διάταξης είναι ορθή.

52. Συναφώς, παρατηρώ, προκαταρκτικώς, ότι δεδομένου ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, εκφράζει την πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης να υιοθετήσει μια προσέγγιση προσιδιάζουσα στο δίκαιο της Ένωσης και όχι να εκπληρώσει ειδικές υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμφωνία αντιντάμπινγκ [22], η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνεύεται αποκλειστικά υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης.

53. Υπό τις περιστάσεις αυτές, κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος [23].

54. Όσον αφορά τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, επισημαίνεται, κατ' αρχάς, ότι από το ίδιο το γράμμα της διάταξης προκύπτει ότι η πρώτη από τις δύο σωρευτικές προϋποθέσεις που μνημονεύονται στο σημείο 45 των παρουσών προτάσεων, προβλέπει δύο εναλλακτικές καταστάσεις που μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα την απόρριψη αίτησης αναγνώρισης ΚΟΑ: την ύπαρξη μείζονος στρέβλωσης, αφενός, του κόστους παραγωγής της οικείας επιχείρησης, και, αφετέρου, της οικονομικής κατάστασής της.

55. Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, οσάκις μια διάταξη του δικαίου της Ένωσης επιδέχεται πλείονες ερμηνείες πρέπει να προτιμάται η ερμηνεία η οποία διασφαλίζει την πρακτική της αποτελεσματικότητα [24], και, μάλιστα, στο σύνολό της. Επομένως, η επίμαχη διάταξη πρέπει να ερμηνευθεί κατά τρόπο που προσδίδει πρακτική αποτελεσματικότητα σε αμφότερες τις εναλλακτικές περιπτώσεις.

[20] Βλ. σκέψεις 59 και 60 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, καθώς και εφαρμογή της εν λόγω αρχής στις σκέψεις 67 επ. της ίδιας απόφασης.

[21] Βλ., αντίστοιχα, σκέψη 59, πρώτη περίοδος, και σκέψη 61, τελευταία περίοδος, της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

[22] Βλ. απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, σκέψεις 48 και 50).

[23] Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, σκέψη 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

[24] Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 21ης Μαρτίου 2019, Falck Rettungsdienste και Falck (C-465/17, EU:C:2019:234, σκέψη 32 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

56. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι στην έννοια της «μείζονος στρέβλωσης της οικονομικής κατάστασης», όπως αυτή προβλέπεται από την επίμαχη διάταξη, πρέπει να αναγνωρίζεται αυτοτέλεια, η οποία καθορίζεται στο πλαίσιο και υπό το πρίσμα του σκοπού της διάταξης. Ως εκ τούτου, ο καθορισμός της δεν μπορεί να εξαρτάται από την πρώτη επιλογή που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη, ήτοι την ύπαρξη σημαντικής στρέβλωσης του κόστους παραγωγής. Κατά συνέπεια, η διαπίστωση της ύπαρξης μείζονος στρέβλωσης της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης που ζητεί να υπαχθεί σε ΚΟΑ, οφειλόμενης στο παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, αρκεί, αφ' εαυτής, για την απόρριψη της εν λόγω αίτησης.

57. Πάντοτε από γραμματικής απόψεως, πρέπει να επισημανθεί ότι η φράση «οικονομική κατάσταση» δεν συνοδεύεται από καμία διευκρίνιση που να περιορίζει καθ' οιονδήποτε τρόπο το περιεχόμενό της. Επομένως, υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να αποδοθεί στην εν λόγω φράση ευρύ περιεχόμενο, που να περιλαμβάνει στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης, εντός των ορίων που εκτίθενται αναλυτικότερα στα επόμενα σημεία, κάθε παράγοντα ο οποίος προκαλεί σημαντική στρέβλωση της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης, προερχόμενο από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς.

58. Αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, φρονώ ότι από το γράμμα της επίμαχης διάταξης δεν προκύπτει άμεση σχέση μεταξύ της ύπαρξης μείζονος στρέβλωσης της οικονομικής κατάστασης και του υπολογισμού της κανονικής αξίας, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού. Ειδικότερα, η ύπαρξη τέτοιας άμεσης σχέσης δεν μπορεί, κατά τη γνώμη μου, να συναχθεί από τις παραμέτρους που αναφέρονται στο δεύτερο μέρος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Συναφώς, επισημαίνω ότι δεν αμφισβητείται ότι ο εν λόγω κατάλογος είναι αμιγώς ενδεικτικός και ότι, ως εκ τούτου, τα στοιχεία που παρατίθενται σε αυτόν αποτελούν απλά παραδείγματα παραγόντων ικανών να προκαλέσουν στρεβλώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης. Αντιθέτως, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι ο εν λόγω ενδεικτικός κατάλογος αποσκοπεί στη σύνδεση της διάταξης του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού και του υπολογισμού της κανονικής αξίας, περί του οποίου γίνεται λόγος στις παραγράφους 1 έως 6 του ίδιου άρθρου.

59. Η έλλειψη άμεσης σχέσης μεταξύ της ανάλυσης που πρέπει να πραγματοποιηθεί βάσει της παραγράφου 7 και εκείνης που πρέπει να πραγματοποιηθεί βάσει των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού –υπό την έννοια ότι, όπως φαίνεται να εκτιμά το Γενικό Δικαστήριο, η πρώτη πρέπει κατ' ανάγκην να πραγματοποιηθεί υπό το πρίσμα της δεύτερης[25]– προκύπτει, εξάλλου, ότι επιβεβαιώνεται από συστηματικής απόψεως.

60. Πράγματι, μολονότι οι διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού συνδέονται με τις μεθόδους υπολογισμού της κανονικής αξίας που προβλέπονται στο άρθρο 2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, εντούτοις, τούτο δεν ισχύει στην περίπτωση του άρθρου 2, παράγραφος 7, του ίδιου κανονισμού. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στα σημεία 38 και 52 των παρουσών προτάσεων, με την εν λόγω παράγραφο 7 ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να θεσπίσει ειδικό καθεστώς, το οποίο προσιδιάζει στο δίκαιο της Ένωσης για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας σε σχέση με εισαγωγές προελεύσεως χωρών που δεν διαθέτουν οικονομία αγοράς και το οποίο *δεν* αποσκοπεί στην εκπλήρωση ειδικών υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συμφωνία αντιντάμπινγκ.

[25] Βλ. σκέψη 61, τελευταία περίοδος, καθώς και σκέψη 68 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

61. Στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος αυτού, ο κανόνας είναι ότι, σύμφωνα με το στοιχείο α′ της εν λόγω παραγράφου 7, στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς, η κανονική αξία υπολογίζεται με βάση τη μέθοδο της «ανάλογης χώρας». Κατ' εξαίρεση, κατά το στοιχείο β′ της ίδιας παραγράφου, ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να παράσχει, ιδίως στους Κινέζους παραγωγούς, τη δυνατότητα να τους αναγνωρίζεται ότι λειτουργούν υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς και, ως εκ τούτου, τη δυνατότητα να προσδιορίζεται η κανονική αξία βάσει των πραγματικών τιμών τους και του πραγματικού κόστους παραγωγής τους, σύμφωνα με κατά περίπτωση εξέταση, μόνον υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύουν ότι πληρούν τις πέντε προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, του βασικού κανονισμού και ότι, επομένως, μπορεί να γίνει δεκτό ότι λειτουργούν υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, εφαρμόζεται αυτοδικαίως η πρώτη επιλογή της μεθόδου της ανάλογης χώρας [26].

62. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η δυνατότητα εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος που προβλέπεται στην εν λόγω παράγραφο 7 ουδόλως προϋποθέτει, όπως εντούτοις εκτιμά το Γενικό Δικαστήριο, ανάλυση στο επίπεδο της επιχείρησης η οποία να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 έως 6 θα προκαλούσε τεχνητά αποτελέσματα. Η εξάρτηση της εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού από την ανάλυση των ενδεχόμενων αποτελεσμάτων που απορρέουν από την εφαρμογή του γενικού καθεστώτος είναι, κατά τη γνώμη μου, προδήλως αντίθετη προς την οικονομία των επίμαχων διατάξεων [27].

63. Πάντως, πάντοτε από συστηματικής απόψεως, υπογραμμίζεται ότι, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι ο παραγωγός εξαγωγέας που ζητεί να υπαχθεί σε ΚΟΑ οφείλει να αποδείξει ότι υπόκειται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς «όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος».

64. Εντούτοις, τούτο δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην, κατά τη γνώμη μου, ότι, προκειμένου να μπορεί ένα μέτρο, δυνάμενο να μεταβάλει τις παραμέτρους που προσιδιάζουν σε μια οικονομία της αγοράς, να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των προϋποθέσεων που προβλέπονται στις πέντε περιπτώσεις του στοιχείου γ′ της ίδιας παραγράφου, βάσει των οποίων η Επιτροπή οφείλει να εξετάζει τις αιτήσεις αναγνώρισης ΚΟΑ, πρέπει να αφορά ειδικώς «*την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος*».

65. Όσον αφορά, ειδικότερα, τη δεύτερη εναλλακτική περίπτωση της πρώτης προϋπόθεσης που προβλέπεται στην τρίτη περίπτωση της επίμαχης διάταξης, φρονώ ότι από τη διάταξη του στοιχείου β′ που αναφέρεται στο σημείο 63 των παρουσών προτάσεων, δεν μπορεί να συναχθεί ότι η εν λόγω προϋπόθεση πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά, υπό την έννοια ότι μόνον οι μείζονες στρεβλώσεις της οικονομικής κατάστασης που αφορούν ειδικώς την «*κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος*» μπορούν να δικαιολογήσουν την απόρριψη της αίτησης αναγνώρισης ΚΟΑ, και ότι, ως εκ τούτου, σε περίπτωση μέτρων τα οποία στρεβλώνουν σημαντικά την οικονομική κατάσταση της επιχείρησης που ζητεί να υπαχθεί σε ΚΟΑ και τα οποία οφείλονται

[26] Πρβλ. προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Mengozzi στην υπόθεση Επιτροπή κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, EU:C:2017:938, σημείο 63).

[27] Συναφώς, επισημαίνω επίσης ότι η διαλαμβανόμενη στη σκέψη 61 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης κατ' αναλογίαν παραπομπή στη σκέψη 82 της απόφασης Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan, φαίνεται αλυσιτελής για τη δικαιολόγηση της ύπαρξης άμεσης σχέσης μεταξύ των παραγράφων 1 έως 6 και της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού.

στο παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, πλην όμως δεν αφορούν ειδικώς το οικείο ομοειδές προϊόν, η Επιτροπή υποχρεούται να αποδείξει τη σχέση που υφίσταται μεταξύ του μέτρου αυτού και «*της κατασκευής και της πώλησης του οικείου ομοειδούς προϊόντος*».

66. Μια τόσο συσταλτική ερμηνεία της διάταξης της εν λόγω τρίτης περίπτωσης είναι, κατά τη γνώμη μου, αντίθετη όχι μόνον προς το γράμμα της, το οποίο ουδόλως προβλέπει τέτοια διάκριση μεταξύ των μέτρων που επηρεάζουν την οικονομική κατάσταση της οικείας επιχείρησης, αλλά είναι επίσης αντίθετη προς την οικονομία και τον σκοπό της διάταξης, καθώς και προς την κατανομή του βάρους απόδειξης που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού.

67. Συγκεκριμένα, από συστηματικής απόψεως, όπως ορθώς υπογράμμισε η Επιτροπή και όπως, εξάλλου, παραδέχεται η ίδια η Xinyi, οι προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τέταρτη και πέμπτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού –σχετικά, αντίστοιχα, με την υπαγωγή σε νομοθεσία περί πτωχεύσεως και ιδιοκτησιακού καθεστώτος, και με τον καθορισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών– αφορούν παραμέτρους οι οποίες, εξ ορισμού, δεν έχουν άμεση σχέση με την «*κατασκευή και πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος*». Οι εν λόγω προϋποθέσεις αφορούν μεταβολές των παραμέτρων της οικονομίας της αγοράς, οι οποίες έμμεσα δύνανται να προκαλέσουν στρεβλώσεις του κόστους και των τιμών μιας επιχείρησης. Δεν αμφισβητείται ότι στην περίπτωση μέτρων που μεταβάλλουν τις παραμέτρους αυτές, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να αποδείξει την ύπαρξη σχέσης μεταξύ των εν λόγω μέτρων και της κατασκευής και της πώλησης του οικείου ομοειδούς προϊόντος.

68. Παρόμοια προσέγγιση πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να εφαρμοστεί για μέτρα προερχόμενα από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς τα οποία προκαλούν μείζονες στρεβλώσεις της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης που ζητεί να υπαχθεί σε ΚΟΑ, όπως είναι τα προνομιακά φορολογικά καθεστώτα. Ελλείψει αποδείξεων περί του αντιθέτου, οι οποίες πρέπει να προσκομιστούν από την οικεία επιχείρηση, η Επιτροπή δύναται θεμιτώς να θεωρήσει ότι αυτού του είδους τα μέτρα είναι ικανά να στρεβλώσουν το κόστος και τις τιμές της επιχείρησης και, ως εκ τούτου, εμμέσως, και την «*κατασκευή και πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος*».

69. Η εν λόγω μη συσταλτική ερμηνεία της επίμαχης διάταξης είναι σύμφωνη με τους γενικούς σκοπούς του ειδικού καθεστώτος που θεσπίζεται με το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, σκοπός του οποίου είναι, όπως επισημάνθηκε στα σημεία 39 και 40 των παρουσών προτάσεων, να διασφαλιστεί ότι δεν θα λαμβάνονται υπόψη οι τιμές και το κόστος όπως διαμορφώνονται σε χώρες οι οποίες δεν έχουν οικονομία της αγοράς, καθόσον οι παράμετροι αυτές δεν αποτελούν στις εν λόγω χώρες τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς, τούτο δε ανεξαρτήτως του άμεσου ή έμμεσου χαρακτήρα των συνεπειών που επιφέρουν τα μέτρα τα οποία προκαλούν μεταβολές των παραμέτρων της οικονομίας της αγοράς επί των τιμών και του κόστους του ομοειδούς προϊόντος.

70. Η εν λόγω μη συσταλτική ερμηνεία είναι επίσης σύμφωνη με τον ειδικό σκοπό της προϋπόθεσης του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, η οποία διακρίνει ρητώς μεταξύ των στρεβλώσεων του κόστους παραγωγής και των στρεβλώσεων της «οικονομικής κατάστασης», θεωρούμενης εν γένει άνευ άλλης διευκρινίσεως, και η οποία αποσκοπεί στο να συμπεριλάβει στο πεδίο εφαρμογής της όχι μόνον άμεσες μεταβολές του κόστους παραγωγής, αλλά και άλλες στρεβλώσεις, έστω έμμεσες και μη περιοριζόμενες κατ' ανάγκην στο κόστος παραγωγής, οι οποίες επηρεάζουν την οικονομική κατάσταση επιχείρησης που ζητεί να υπαχθεί σε ΚΟΑ.

71. Επιπλέον, φρονώ, όπως υποστηρίζει η GMB με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, ότι η συσταλτική ερμηνεία της προϋπόθεσης του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο και κατά την οποία, σε περίπτωση μειζόνων στρεβλώσεων της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης που ζητεί να υπαχθεί σε ΚΟΑ, οι οποίες οφείλονται στο παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, πλην όμως δεν αφορούν ειδικώς το ομοειδές προϊόν, η Επιτροπή υποχρεούται να αποδείξει τη σχέση που υφίσταται μεταξύ του μέτρου αυτού και της κατασκευής και πώλησης του οικείου ομοειδούς προϊόντος, είναι αντίθετη προς την κατανομή του βάρους απόδειξης που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του κανονισμού αυτού, ερμηνευόμενο με γνώμονα τη νομολογία.

72. Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, το βάρος αποδείξεως φέρει ο παραγωγός που επιθυμεί να υπαχθεί στο ΚΟΑ βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού, συναφώς δε η αίτηση που υποβάλλει ο εν λόγω παραγωγός πρέπει να περιέχει επαρκείς αποδείξεις, όπως ορίζει το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, ότι δραστηριοποιείται υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Επομένως, δεν εναπόκειται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να αποδείξουν ότι ο παραγωγός δεν πληροί τις προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στο εν λόγω καθεστώς[28].

73. Επομένως, κατά τη γνώμη μου, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 60 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στην περίπτωση μέτρων που προκαλούν μείζονες στρεβλώσεις της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης που ζητεί να υπαχθεί σε ΚΟΑ, οι οποίες οφείλονται στο παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, πλην όμως δεν αφορούν ειδικώς το ομοειδές προϊόν, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να αποδείξει την ύπαρξη σχέσης μεταξύ του μέτρου αυτού και της κατασκευής και πώλησης του οικείου ομοειδούς προϊόντος, αντιθέτως δε, εναπόκειται στην αιτούσα επιχείρηση να αποδείξει ότι, παρά τα εν λόγω στρεβλωτικά μέτρα, λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος

74. Τέλος, φρονώ ότι οι ανωτέρω εκτιμήσεις ουδόλως τίθενται εν αμφιβόλω από την απόφαση Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan, στην οποία παραπέμπει, κατ' αναλογίαν, το Γενικό Δικαστήριο για να στηρίξει τη συσταλτική ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, αφενός, η εν λόγω απόφαση αφορά την ερμηνεία της προϋπόθεσης που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Η εν λόγω διάταξη, ακριβώς λόγω του γράμματός της και μόνον, προϋποθέτει ρητώς πραγματική παρέμβαση στις τιμές, στο κόστος και στις εισροές[29]. Βάσει του γράμματος της διάταξης της τρίτης περίπτωσης, η οποία παραπέμπει στην «οικονομική κατάσταση» εν γένει, αμφιβάλλω κατά πόσον, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 59 έως 61 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, οι εκτιμήσεις του Δικαστηρίου στις σκέψεις 78 έως 82 της απόφασης Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan για την ερμηνεία της προϋπόθεσης που προβλέπεται στην πρώτη περίπτωση, τυγχάνουν αυτομάτως εφαρμογής για την ερμηνεία της προϋπόθεσης της εν λόγω τρίτης περίπτωσης[30].

28 Βλ. απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 2012, Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου (C-249/10 P, EU:C:2012:53, σκέψη 32).

29 Βλ. απόφαση Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan (σκέψεις 79 και 80).

30 Σχετικά με την περίπτωση στην οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι η παραπομπή στην απόφαση Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan είναι αλυσιτελής, βλ. απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Gem-Year και Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) κατά Συμβουλίου (C-602/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2203, σκέψη 56).

75. Αφετέρου, επισημαίνεται ότι, με την απόφαση Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan, το Δικαστήριο (και το Γενικό Δικαστήριο) προσήψαν στην Επιτροπή ότι ουδόλως έλαβε υπόψη τα στοιχεία που προσκόμισε η οικεία επιχείρηση χωρίς να εξετάσει προηγουμένως εάν τα εν λόγω στοιχεία αρκούσαν για να αποδειχθεί ότι αυτή πληρούσε τη διπλή προϋπόθεση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού[31]. Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα σημεία 7 και 9 των παρουσών προτάσεων, και, ειδικότερα, από τις σκέψεις 63 έως 65 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή, αντιθέτως, δεν αγνόησε τα στοιχεία που προσκόμισε η Xinyi, αλλά τα εξέτασε και τα απέρριψε.

76. Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει, κατά τη γνώμη μου, ότι η ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, του βασικού κανονισμού στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 55 έως 61 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ενέχει πλείονα νομικά σφάλματα και ότι, ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως που προέβαλε η Επιτροπή και η GMB πρέπει να γίνει δεκτός. Η ανωτέρω διαπίστωση αρκεί για την αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Επομένως, επικουρικώς και μόνον θα εξετάσω εν συντομία τους λοιπούς λόγους αναιρέσεως που προέβαλαν η Επιτροπή και η GMB.

Β. Επί των λόγων αναιρέσεως που αφορούν πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

77. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή και η GMB υποστηρίζουν ότι, εν πάση περιπτώσει, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, σε πλείονες περιπτώσεις, σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 62 έως 73 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.

78. Πρώτον, κατά την Επιτροπή, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, το κόστος του κεφαλαίου μιας εταιρίας συνιστά παράγοντα, όπως για παράδειγμα, το κόστος της εργασίας, το οποίο έχει άμεσο αντίκτυπο στο κόστος παραγωγής, καθόσον αυξάνει τα κέρδη εκμεταλλεύσεως προ αποσβέσεως (EBIDTA). Δεύτερον, κατά την Επιτροπή, στις σκέψεις 70 και 71 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο αμφισβήτησε τον «μείζονα» χαρακτήρα της στρέβλωσης. Εντούτοις, δεν απάντησε στα επιχειρήματα της Επιτροπής, η αιτιολογία του ήταν ανεπαρκής, ενώ υπέπεσε σε σφάλματα κατά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών. Αφενός, δεν έλαβε υπόψη τα επιχειρήματα σχετικά με τον χρονικά απεριόριστο χαρακτήρα των επίμαχων φορολογικών μειώσεων και σχετικά με το γεγονός ότι οι δασμοί επιβάλλονται για μακρό χρονικό διάστημα, πενταετούς διάρκειας, το οποίο δύναται να παραταθεί. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τα επιχειρήματα της Επιτροπής σχετικά με το δίκαιο των κρατικών ενισχύσεων. Τρίτον, τόσο η Επιτροπή όσο και η GMB προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν σεβάστηκε την εξουσία εκτιμήσεως της οποίας απολαύει η Επιτροπή στον τομέα της εμπορικής άμυνας και ότι υποκατέστησε με τη δική του εκτίμηση την εκτίμηση του εν λόγω θεσμικού οργάνου.

79. Η Xinyi αντιτείνει, κατ' αρχάς, ότι αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, το ζήτημα του μείζονος χαρακτήρα των στρεβλώσεων δεν εξετάστηκε λεπτομερώς στον επίμαχο κανονισμό ούτε κατά τη διάρκεια της έρευνας. Η Επιτροπή εσφαλμένα έκρινε ότι μπορούσε να απορρίψει την υποβληθείσα από την πρωτοδίκως προσφεύγουσα αίτηση αναγνώρισης ΚΟΑ

[31] Βλ. απόφαση Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan (σκέψεις 85 έως 87).

χωρίς να εξετάσει ούτε να απαντήσει στα αποδεικτικά στοιχεία και στα επιχειρήματα που προέβαλε η τελευταία, τα οποία αποδείκνυαν ότι οι στρεβλώσεις δεν ήταν σημαντικές, στο μέτρο που οι επίμαχες φορολογικές απαλλαγές αντιστοιχούσαν μόλις στο 1,34 % του συνολικού κόστους της και στο 1,14 % του συνολικού κύκλου εργασιών της. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο προσήψε στην Επιτροπή ότι δεν εξέτασε προσηκόντως τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Xinyi.

80. Κατά την Xinyi, η Επιτροπή, υποστηρίζοντας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι τα φορολογικά πλεονεκτήματα ήταν σημαντικά, υπέπεσε σε αντίφαση ως προς την άποψη που υποστήριξε κατά την έρευνα, κατά τη διάρκεια της οποίας δεν αμφισβήτησε τη θέση της Xinyi ότι τα εν λόγω πλεονεκτήματα δεν ήταν σημαντικά από άποψη αξίας ούτε κατ' απόλυτη ούτε κατά σχετική τιμή. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της έρευνας, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι τα εν λόγω πλεονεκτήματα ήταν χρονικά περιορισμένα. Η Xinyi προσθέτει ότι, στο πλαίσιο της παράλληλης έρευνας κατά των επιδοτήσεων, η Επιτροπή προσδιόρισε το πλεονέκτημα που παρείχε καθένα από τα δύο επίμαχα φορολογικά καθεστώτα σε ποσοστό 0 %, στοιχείο το οποίο θέτει επίσης εν αμφιβόλω το υποτιθέμενο μέγεθος των προβαλλομένων πλεονεκτημάτων. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο αιτιολόγησε επαρκώς την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Εξάλλου, ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι η δυνατότητα εταιρίας να υπαχθεί σε ΚΟΑ δεν μπορεί να εξαρτάται από τα αποτελέσματά της κατά τη διάρκεια συγκεκριμένου έτους είναι ανακριβής. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή επανεξετάζει το ΚΟΑ των Κινέζων παραγωγών εξαγωγέων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, όταν διαθέτει αποδεικτικά στοιχεία που δικαιολογούν μια τέτοια επανεξέταση. Τέλος, οι παραπομπές στο δίκαιο της Ένωσης στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων είναι, κατά την Xinyi, αλυσιτελείς.

2. Εκτίμηση

81. Όπως επισημάνθηκε στο σημείο 76 των παρουσών προτάσεων, θα αναλύσω μόνον ως εκ περισσού τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν με τους υπό κρίση λόγους αναιρέσεως[32].

82. Συναφώς, πρώτον, από τις σκέψεις 66 και 67, καθώς και 68, 69 και 72 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, προκύπτει ότι εν προκειμένω το Γενικό Δικαστήριο –εφαρμόζοντας την, κατά τη γνώμη μου, εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, η οποία αναπτύχθηκε προηγουμένως– προσήψε κατ' ουσίαν στην Επιτροπή ότι στηρίχθηκε, προκειμένου να απορρίψει την αίτηση αναγνώρισης ΚΟΑ που υπέβαλε η Xinyi, στο οικονομικό πλεονέκτημα που παρέχουν εν γένει τα επίμαχα προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα, χωρίς να διαπιστώσει σύνδεση με ορισμένο στοιχείο σχετικό με την κατασκευή ή την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος, και, ειδικότερα, χωρίς να αποσαφηνίσει την εν λόγω σχέση μεταξύ του πλεονεκτήματος που αφορά τη δυνατότητα προσέλκυσης κεφαλαίων με μειωμένους συντελεστές και της κατασκευής ή της πώλησης του ομοειδούς προϊόντος.

83. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Xinyi, το Γενικό Δικαστήριο προσήψε στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε μεθοδολογικό σφάλμα κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού και ότι δεν προέβη σε συμπληρωματική ανάλυση προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη σχέσης μεταξύ της προβαλλόμενης στρέβλωσης που προκλήθηκε από τα επίμαχα φορολογικά καθεστώτα και της κατασκευής και της πώλησης του οικείου ομοειδούς προϊόντος.

[32] Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως προβάλλεται από την Επιτροπή, μεταξύ άλλων, μόνον επικουρικώς, για την περίπτωση κατά την οποία ο πρώτος λόγος αναιρέσεως δεν γίνει δεκτός.

84. Δεύτερον, συμφωνώ με το επιχείρημα της Επιτροπής ότι το κεφάλαιο συνιστά μία από τις εισροές και ότι, ως εκ τούτου, μέτρα που επηρεάζουν το κόστος του, παρέχοντας, για παράδειγμα, τη δυνατότητα πρόσβασης σε χρηματοδοτήσεις με χαμηλότερο κόστος λόγω προτιμησιακών φορολογικών καθεστώτων που στηρίζονται σε μέτρα προερχόμενα από το παλαιό σύστημα το οποίο δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, μπορούν αναμφίβολα να προκαλέσουν στρέβλωση της οικονομικής κατάστασης δυνάμενη να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση. Επομένως, η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 68 και 69 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, πέραν του ότι στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της κρίσιμης διάταξης, είναι, κατά τη γνώμη μου, εσφαλμένη και από αυτής της απόψεως.

85. Τρίτον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, φρονώ ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 70 και 71 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, δεν έθεσε εν αμφιβόλω τον «μείζονα» χαρακτήρα της στρέβλωσης της οικονομικής κατάστασης που οφείλεται στα επίμαχα προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα. Από τις εν λόγω σκέψεις προκύπτει μάλλον ότι, κατά το Γενικό Δικαστήριο, η συμπληρωματική ανάλυση που μνημονεύεται στο σημείο 83 των παρουσών προτάσεων, στην οποία όφειλε, κατά το εν λόγω δικαστήριο, να προβεί η Επιτροπή, ήταν «κατά μείζονα λόγο» αναγκαία υπό το πρίσμα των στοιχείων που προσκόμισε η Xinyi. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω σκέψεις φαίνεται να ενισχύουν τη συλλογιστική που αναπτύχθηκε στις προηγούμενες σκέψεις της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

86. Τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής και της GMB ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν σεβάστηκε την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως της οποίας απολαύει η Επιτροπή στον τομέα της εμπορικής άμυνας, παραπέμπω για λεπτομερή ανάλυση του νομολογιακού πλαισίου στις πλέον πρόσφατες προτάσεις μου στην υπόθεση Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube[33]. Συναφώς, δεδομένου ότι, στο πλαίσιο της ανάλυσης του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή, λόγω του σύνθετου χαρακτήρα των οικονομικών και πολιτικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζει, απολαύει ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως[34], ο δικαστικός έλεγχος στον εν λόγω τομέα είναι περιορισμένος.

87. Εν προκειμένω, από τις σκέψεις 66 έως 73 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ένας μάλλον υψηλός βαθμός παρέμβασης εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου στην ανάλυση που πραγματοποίησε η Επιτροπή όσον αφορά την ύπαρξη μείζονος στρέβλωσης της οικονομικής κατάστασης στην υπό κρίση υπόθεση. Μια τέτοια παρέμβαση δυσχερώς συμβιβάζεται, κατά τη γνώμη μου, με τον περιορισμένο δικαστικό έλεγχο που επιβάλλει η νομολογία σε τέτοιες περιπτώσεις. Συγκεκριμένα, μολονότι στις σκέψεις 66 έως 68 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο, βάσει της –εσφαλμένης κατά τη γνώμη μου– εκ μέρους του ερμηνείας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, προσάπτει στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ανάλυσή της, εντούτοις, στις σκέψεις 69 έως 71, το Γενικό Δικαστήριο φθάνει μέχρι του σημείου να εκτιμήσει τις επιπτώσεις των επίμαχων φορολογικών καθεστώτων στην ικανότητα προσέλκυσης επενδυτών υπό το πρίσμα του κύκλου εργασιών της επιχείρησης και της κατ’ απόλυτη τιμή αξίας του πλεονεκτήματος που απορρέει από τα εν λόγω καθεστώτα. Ενεργώντας κατ’ αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο υπερβαίνει, κατά τη γνώμη μου, τα όρια του περιορισμένου δικαστικού ελέγχου, αντικαθιστώντας την εκτίμηση της Επιτροπής με τη δική του.

[33] Προτάσεις της 1ης Ιουλίου 2021 (C-891/19 P, EU:C:2021:533, σημεία 29 και, κατ’ αναλογίαν, 160 επ. και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

[34] Βλ., με παραπομπή στη νομολογία που μνημονεύεται στην προηγούμενη υποσημείωση, απόφαση Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan (σκέψη 86).

88. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει, κατά τη γνώμη μου, ότι πρέπει να γίνει δεκτός και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως που προέβαλε η Επιτροπή και η GMB.

Γ. Επί των λόγων αναιρέσεως που αφορούν δικονομικές πλημμέλειες

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

89. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή και η GMB προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε δικονομικές πλημμέλειες.

90. Η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ultra petita. Κατά την Επιτροπή, η Xinyi, με την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή της, δεν ανέπτυξε κανένα από τα νομικά επιχειρήματα που εκτίθενται στις σκέψεις 55 έως 61 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Επιπλέον, και εν πάση περιπτώσει, το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέσχε στην Επιτροπή τη δυνατότητα να εκθέσει την άποψή της επί των ουσιωδών αυτών επιχειρημάτων. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, προσέβαλε το δικαίωμά της σε δίκαιη δίκη, το οποίο επιτάσσει, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι διάδικοι να γνωρίζουν και να μπορούν να συζητήσουν κατ' αντιμωλία τόσο τα πραγματικά όσο και τα νομικά στοιχεία που έχουν αποφασιστική σημασία για την έκβαση της διαδικασίας.

91. Η GMB υποστηρίζει επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ultra petita, καθόσον από τη σκέψη 1 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι ακύρωσε στο σύνολό του τον επίμαχο κανονισμό, ενώ η Xinyi, με την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή της, είχε ζητήσει την ακύρωση του εν λόγω κανονισμού μόνον κατά το μέρος που την αφορούσε.

92. Η Xinyi αμφισβητεί τα εν λόγω επιχειρήματα. Όσον αφορά τα επιχειρήματα της Επιτροπής, η Xinyi υποστηρίζει ότι με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως προέβαλε ότι η Επιτροπή δεν διαπίστωσε ότι υφίστατο «μείζων» στρέβλωση, δεδομένου ότι ο χρηματοοικονομικός αντίκτυπος των επίμαχων δύο ευνοϊκών φορολογικών καθεστώτων ήταν μικρότερος του 1,5 % του κόστους παραγωγής ή του κύκλου εργασιών κατά την περίοδο της έρευνας. Η Xinyi υποστήριξε επίσης, στο σημείο 29 του υπομνήματός της απαντήσεως, ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη η οικονομική κατάστασή της κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, δεδομένου ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7. στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού εντάσσεται στον υπολογισμό του ντάμπινγκ και ότι ο υπολογισμός αυτός αφορά τις πωλήσεις και το κόστος της περιόδου έρευνας. Η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα να απαντήσει με το υπόμνημα ανταπαντήσεως στο πλαίσιο του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας και κατά τις δύο επ' ακροατηρίου συζητήσεις ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο συμμερίστηκε μόνον την προσέγγιση που πρότεινε η Xinyi. Όσον αφορά το επιχείρημα της GMB, είναι προφανές, κατά την Xinyi, ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε την πρόθεση να ακυρώσει τον επίμαχο κανονισμό μόνον ως προς αυτήν και ότι πρόκειται για δυνάμενο να διορθωθεί ουσιαστικό σφάλμα.

2. Εκτίμηση

93. Όσον αφορά, πρώτον, τον τρίτο λόγο αναιρέσεως που προέβαλε η GMB κατά τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ultra petita, επισημαίνω ότι, από την ανάγνωση της σκέψης 1 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, σε συνδυασμό με τη σκέψη 74 της απόφασης αυτής, είναι πρόδηλο ότι το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον επίμαχο κανονισμό στο σύνολό του,

μολονότι, όπως προκύπτει ρητώς από τη σκέψη 31 της ίδιας απόφασης, η Xinyi είχε ζητήσει την ακύρωση του εν λόγω κανονισμού μόνο στο μέτρο που την αφορούσε. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ultra petita [35]. Συνεπώς, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως που προέβαλε η GMB πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να γίνει δεκτός και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί στο μέτρο που ακυρώνει τον επίμαχο κανονισμό erga omnes και όχι μόνον όσον αφορά την Xinyi.

94. Όσον αφορά, δεύτερον, την αιτίαση της Επιτροπής ότι το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ultra petita στο μέτρο που προέβη σε ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, την οποία δεν επικαλέστηκε πρωτοδίκως η Xinyi, εκτιμώ ότι δεν πρέπει να γίνει δεκτή. Συγκεκριμένα, από τη νομολογία προκύπτει ότι, μολονότι ο δικαστής οφείλει να αποφαίνεται αποκλειστικώς επί των αιτημάτων των διαδίκων, στους οποίους απόκειται η οριοθέτηση του πλαισίου της διαφοράς, δεν οφείλει να λαμβάνει υπόψη μόνον τα επιχειρήματα που αυτοί προβάλλουν προς στήριξη των επιχειρημάτων και ισχυρισμών τους, διότι, σε αντίθετη περίπτωση, ενδέχεται να θεμελιώσει την απόφασή του σε εσφαλμένες νομικές εκτιμήσεις [36]. Η δυνατότητα ερμηνείας της διάταξης που πρέπει να τύχει εφαρμογής στα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης είναι σύμφυτη με τον ρόλο του δικαστή και δεν μπορεί να αποτελεί κρίση ultra petita.

95. Όσον αφορά, τρίτον, την αιτίαση της Επιτροπής σχετικά με την προσβολή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, από τη νομολογία προκύπτει ότι, για να τηρηθούν οι σχετικές με το εν λόγω δικαίωμα επιταγές, πρέπει οι διάδικοι να γνωρίζουν και να μπορούν να συζητήσουν κατ' αντιμωλία τόσο τα πραγματικά όσο και τα νομικά στοιχεία που έχουν καθοριστική σημασία για την έκβαση της διαδικασίας [37]. Εν προκειμένω, η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αφορούσε το περιεχόμενο και την εφαρμογή in concreto της προϋπόθεσης του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Τα εν λόγω ζητήματα αποτελούσαν αντικείμενο του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Xinyi, επ' αυτών δε η Επιτροπή είχε την ευκαιρία να εκθέσει τις απόψεις της τόσο κατά την πρώτη όσο και κατά τη δεύτερη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου [38]. Συνεπώς, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να απορριφθεί και η εν λόγω αιτίαση της Επιτροπής και, ως εκ τούτου, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως που προέβαλε η Επιτροπή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

96. Εν κατακλείδι, από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει, κατά τη γνώμη μου, ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως που προέβαλε η Επιτροπή και η GMB, καθώς και ο τρίτος λόγος αναιρέσεως που προέβαλε η GMB, πρέπει να γίνουν δεκτοί και ότι, κατά συνέπεια, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί.

[35] Βλ., όσον αφορά ιδίως τον τομέα του αντιντάμπινγκ, απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, σκέψη 24 in fine και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

[36] Βλ., εσχάτως, απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2021, Επιτροπή κατά Printeos (C-301/19 P, EU:C:2021:39, σκέψη 58 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

[37] Βλ. απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 56).

[38] Βλ., συναφώς, τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Mengozzi στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Επιτροπή κατά Siemens Österreich κ.λπ. και Siemens Transmission & Distribution κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-231/11 P έως C-233/11 P, EU:C:2013:578, σημείο 116 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), καθώς και τις προτάσεις της γενικής εισαγγελέα E. Sharpston στην υπόθεση Deltafina κατά Επιτροπής (C-578/11 P, EU:C:2014:199, σημεία 98 έως 100). Όσον αφορά τα νομικά στοιχεία, φαίνεται ότι η νομολογία που μνημονεύεται στην προηγούμενη υποσημείωση εφαρμόζεται όταν το δικαστήριο προτίθεται να εξετάσει αυτεπαγγέλτως νέα νομικά στοιχεία που έχουν καθοριστική σημασία για την έκδοση της οριστικής απόφασης, όπως ένας νέος λόγος ο οποίος λαμβάνεται αυτεπαγγέλτως υπόψη (βλ. εκεί μνημονευόμενη απόφαση Επιτροπή κατά Ιρλανδίας) ή ο αυτεπάγγελτος χαρακτηρισμός μιας συμβατικής ρήτρας ως καταχρηστικής (βλ. απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2013, Banif Plus Bank, C-472/11, EU:C:2013:88, σκέψεις 30 και 31).

VII. Επί της ασκηθείσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής.

97. Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση αναίρεσης της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση.

98. Φρονώ ότι τούτο ισχύει για το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Xinyi ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το οποίο συνοψίζεται στις σκέψεις 37 και 38 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Συναφώς, επισημαίνω ότι από την αιτιολογική σκέψη 33 του επίμαχου κανονισμού και από τα έγγραφα της Επιτροπής της 22ας Αυγούστου 2013 και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, τα οποία παρατίθενται στις σκέψεις 63 έως 65 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, προκύπτει ότι η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση αναγνώρισης ΚΟΑ που υπέβαλε η Xinyi λόγω των σημαντικών οικονομικών πλεονεκτημάτων που απορρέουν από τον συνδυασμό των προτιμησιακών φορολογικών καθεστώτων τα οποία μνημονεύονται στο σημείο 8 των παρουσών προτάσεων και τα οποία θεωρήθηκαν ικανά να επηρεάσουν τη συνολική χρηματοπιστωτική και οικονομική κατάσταση της εταιρίας, καθόσον μπορούσαν να επιδιώκουν την επίτευξη του σκοπού της προσέλκυσης κεφαλαίων με μειωμένη φορολογική επιβάρυνση. Η Επιτροπή έκρινε επίσης ότι το πλεονέκτημα σε απόλυτες τιμές που παρείχετο κατά την περίοδο έρευνας δεν αποτελεί κατ' ανάγκην αποφασιστικό κριτήριο για την εκτίμηση του μείζονος χαρακτήρα της στρεβλώσεως, στο μέτρο που η εκτίμηση αυτή πρέπει να αφορά τον συνολικό αντίκτυπο του μέτρου στην οικονομική και χρηματοπιστωτική κατάσταση της επιχείρησης.

99. Φρονώ ότι οι κρίσεις αυτές δεν ενέχουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Συγκεκριμένα, από την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, τρίτη περίπτωση που εκτέθηκε στα σημεία 56, 57, 62, 65, 68 έως 70 και 73 των παρουσών προτάσεων, προκύπτει ότι, όπως επισημάνθηκε στο σημείο 84 των παρουσών προτάσεων, μέτρα, όπως τα προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα, τα οποία προέρχονται από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς και επηρεάζουν το κόστος του κεφαλαίου, παρέχοντας, για παράδειγμα, τη δυνατότητα πρόσβασης σε χρηματοδοτήσεις με χαμηλότερο κόστος λόγω των φορολογικών πλεονεκτημάτων που παρέχονται με τα μέτρα αυτά, μπορούν να προκαλέσουν μείζονες στρεβλώσεις της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης, δυνάμενες να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης.

100. Συναφώς, υπενθυμίζω ότι, όπως επισημάνθηκε στο σημείο 72 των παρουσών προτάσεων, ο παραγωγός που επιθυμεί να υπαχθεί στο ΚΟΑ φέρει το βάρος να αποδείξει ότι, παρά τα εν λόγω προτιμησιακά φορολογικά καθεστώτα, λειτουργούσε υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Προς τούτο, η Xinyi ισχυρίστηκε ότι τα εν λόγω καθεστώτα είχαν χρηματοοικονομικό αντίκτυπο ίσο με ή μικρότερο του 1,5 % του κόστους παραγωγής ή του κύκλου εργασιών, χωρίς ωστόσο να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους τα εν λόγω στοιχεία (ήτοι το κόστος παραγωγής ή ο κύκλος εργασιών) πρέπει να αποτελούν το πλαίσιο αναφοράς της ανάλυσης, ούτε τους λόγους για τους οποίους η εξέταση των αποτελεσμάτων της στρέβλωσης που προκλήθηκε από τα εν λόγω φορολογικά καθεστώτα πρέπει να περιορίζεται στην περίοδο έρευνας, εν αντιθέσει με την απεριόριστη χρονική ισχύ των φορολογικών πλεονεκτημάτων. Επιπλέον, η Xinyi δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο σχετικά με τον αντίκτυπο των εν λόγω μέτρων στην εν γένει οικονομική κατάστασή της, ούτε σχετικά με τις επιπτώσεις των εν λόγω φορολογικών πλεονεκτημάτων στο κόστος πρόσβασης της ίδιας στο κεφάλαιο. Στο πλαίσιο αυτό, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να απορριφθεί.

101. Αντιθέτως, φρονώ ότι η διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση από το Δικαστήριο όσον αφορά τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως που δεν εξετάστηκαν από το Γενικό Δικαστήριο στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και για τους οποίους δεν μπορεί να αποκλειστεί η ανάγκη συμπληρωματικής εξέτασης. Υπό τις περιστάσεις αυτές, φρονώ ότι η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λοιπών λόγων ακυρώσεως.

VIII. Επί των δικαστικών εξόδων

102. Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αυτό αποφαίνεται επί των εξόδων. Δεδομένου ότι εν προκειμένω δεν συντρέχει η εν λόγω περίπτωση, το Γενικό Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

IX. Πρόταση

103. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

– Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings κατά Επιτροπής (T-586/14 RENV, EU:T:2019:668)·

– Απορρίπτει το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Xiniy PV Products (Anhui) Holdings·

– Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λοιπών λόγων ακυρώσεως·

– Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.